

LATVIJAS REPUBLIKAS SATVERSMES TIESA

LĒMUMS

par lietas ierosināšanu

Rīgā

1998. gada 23. janvārī

Es, Satversmes tiesas tiesnese I. Skultāne, izskatījusi divdesmit 6. Saeimas deputātu iesniegto pieteikumu par lietas ierosināšanu,

konstatēju:

1998. gada 8. janvārī Satversmes tiesā saņemts pieteikums par lietas ierosināšanu, ko iesnieguši 6. Saeimas deputāti – V. Kalnbērzs, M. Lujāns, G. Valdmanis, A. Golubovs, M. Bekasovs, J. Strods, V. Stikuts, O. Grinbergs, A. Saulītis, K. Čerāns, O. Deņisovs, G. Gannusa, E. Zelgalvis, U. Veldre, L. Stašs, A. Rubins, V. Dozorcevs, E. Grinovskis, A. Bartaševičs, J. Urbanovičs.

Pieteikuma iesniedzējs, atsaucoties uz Satversmes tiesas likuma 16. panta 3. un 9. punktu, lūdz Satversmes tiesu izskatīt Latvijas Republikas Augstākās padomes 1992. gada 15. septembra lēmuma „Par Latvijas Republikas likuma „Par nekustamā īpašuma piespiedu atsavināšanu valsts vai sabiedriskajām vajadzībām” spēkā stāšanās kārtību” (turpmāk Augstākās padomes lēmums) 2. punkta atbilstību 1992. gada 15. septembra likumam „Par nekustamā īpašuma piespiedu atsavināšanu valsts vai sabiedriskajām vajadzībām” un 1997. gada 4. jūnija likumam „Par 1950. gada 4. novembra Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju un tās 1., 2., 4., 7. un 11. protokolu”, un 1950. gada 4. novembra Eiropas Cilvēka tiesību un

pamatbrīvību aizsardzības konvencijas Pirmā protokola 1. pantam, kā arī lūdz atzīt minētā Augstākās padomes lēmuma 2. punktu par neatbilstošu augstāka juridiska spēka tiesību normām un spēkā neesošu no 1996. gada 19. decembra.

1. Atbilstoši Satversmes tiesas likuma 16. panta 3. punktam Satversmes tiesa izskata lietas par Saeimas lēmumu atbilstību Satversmei un citiem likumiem.

No pieteikuma satura nepārprotami izriet, ka pieteikuma iesniedzējs apstrīd Augstākās padomes lēmuma 2. punkta otrās, trešās un ceturtās daļas atbilstību diviem likumiem - „Par nekustamā īpašuma piespiedu atsavināšanu valsts vai sabiedriskajām vajadzībām” un „Par 1950. gada 4. novembra Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju un tās 1., 2., 4., 7. un 11. protokolu”, apstrīdēto Augstākās padomes lēmuma 2. punktu pielīdzinot „Saeimas lēmumam” Satversmes tiesas likuma 16. panta 3. punkta izpratnē.

Taču Augstākās padomes lēmuma 2. punkta sākotnējais teksts ar otro, trešo un ceturto daļu papildināts atbilstoši 1996. gada 19. decembra likumam „Grozījums Augstākās padomes 1992. gada 15. septembra lēmumā „Par Latvijas Republikas likuma „Par nekustamā īpašuma piespiedu atsavināšanu valsts vai sabiedriskajām vajadzībām” spēkā stāšanās kārtību”.

Līdz ar to Augstākās padomes lēmuma 2. punkta otrajai, trešajai un ceturtajai daļai neapšaubāmi ir likuma spēks.

Atbilstoši Satversmes tiesas likumam Satversmes tiesa nav tiesīga izskatīt lietas par vienāda juridiska spēka normatīvo aktu (tiesību normu) savstarpēju atbilstību, tādēļ lietas ierosināšana daļā par Augstākās padomes 1992. gada 15. septembra lēmuma 2. punkta atbilstību likumam „Par nekustamā īpašuma piespiedu atsavināšanu valsts vai sabiedriskajām vajadzībām” un likumam „Par 1950. gada 4. novembra Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju un tās 1., 2., 4., 7. un 11. protokolu” ir atsakāma.

2. Pieteikuma iesniedzējs lūdz izskatīt arī Augstākās padomes lēmuma 2. punkta atbilstību 1950. gada 4. novembra Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas Pirmā protokola 1. pantam.

Atbilstoši Satversmes tiesas likuma 16. panta 9. punktam šajā daļā lieta ir piekritīga Satversmes tiesai. Pieteikuma iesniedzējs saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 17. panta septītās daļas 2. punktu ir tiesīgs iesniegt šādu pieteikumu. Pieteikums atbilst Satversmes tiesas likuma 18. pantā noteiktajām pieteikuma iesniegšanas prasībām. Tādēļ šajā daļā ir ierosināma lieta.

Vadoties no Satversmes tiesas likuma 20. panta otrās un trešās daļas, 21. panta pirmās daļas,

nolēmu:

1. Ierosināt Satversmes tiesā lietu pēc divdesmit 6. Saeimas deputātu pieteikuma „Par Latvijas Republikas Augstākās padomes 1992. gada 15. septembra lēmuma „Par Latvijas Republikas likuma „Par nekustamā īpašuma piespiedu atsavināšanu valsts vai sabiedriskajām vajadzībām” spēkā stāšanās kārtību” 2. punkta (1996. gada 19. decembra likuma redakcijā) atbilstību 1950. gada 4. novembra Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas Pirmā protokola 1. pantam”.

2. Uzaicināt Saeimu līdz 1998. gada 9. februārim iesniegt Satversmes tiesai atbildes rakstu ar lietas faktisko apstākļu izklāstu un juridisko pamatojumu.

3. Atteikt ierosināt Satversmes tiesā lietu pēc divdesmit 6. Saeimas deputātu pieteikuma par Latvijas Republikas Augstākās padomes 1992. gada 15. septembra lēmuma „Par Latvijas Republikas likuma „Par nekustamā īpašuma piespiedu atsavināšanu valsts vai sabiedriskajām vajadzībām” spēkā stāšanās kārtību” 2. punkta (1996. gada 19. decembra likuma redakcijā) atbilstību likumam „Par nekustamā īpašuma piespiedu atsavināšanu valsts vai sabiedriskajām vajadzībām” un likuma „Par 1950. gada 4. novembra Eiropas

Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju un tās 1., 2., 4., 7. un 11. protokolu”.

Lēmumu daļā par atteikšanos ierosināt lietu pieteikuma iesniedzējs var pārsūdzēt 2 nedēļu laikā pēc tā noraksta saņemšanas, sūdzību iesniedzot Satversmes tiesā.

Pārējā daļā lēmums nav pārsūdzams.

Tiesnese

I. Skultāne